

W uzasadnieniu skargi podnosi ona naruszenie praw obrony, ponieważ Komisja oparła żądanie zwrotu, naruszając zasadę kontradiktoryjności postępowania, na arkuszach pomiaru czasów i wnioskach OLAF, których skarżąca nie znała.

W drugiej kolejności skarżąca kwestionuje zastosowanie przez Komisję art. 26 załącznika II i stwierdzenie Komisji, że okoliczności w niniejszym przypadku są wystarczająco poważne, by zastosować pojęcie poważnej nieprawidłowości finansowej, które uzasadnia zwrot zaliczek w całości.

(¹) Piąty program ramowy Wspólnoty Europejskiej w dziedzinie badań, rozwoju technologicznego i prezentacji 1998-2002.

Skarga wniesiona w dniu 10 grudnia 2007 r. — Evropaiki Dynamiki przeciwko EFSA

(Sprawa T-457/07)

(2008/C 51/87)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: N. Korogiannakis, adwokat)

Strona pozwana: Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji EFSA, zgodnie z którą oferta skarżącej nie wygrała, a zamówienia udzielono oferentowi wygrywającemu przetarg,
- obciążenie EFSA kosztami postępowania oraz innymi kosztami i wydatkami poniesionymi przez skarżącą w związku z niniejszą skargą.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca złożyła ofertę w przetargu nieograniczonym ogłoszonym przez pozwaną na pomoc doradczą w zakresie technologii informatycznych (Dz.U. 2007/S 97-118626). Skarżąca kwestionuje decyzję skarżącą z dnia 1 października 2007 r. o odrzuceniu oferty skarżącej i udzieleniu zamówienia innemu oferentowi.

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi, że EFSA nie udzieliła uzasadnienia zgodnie z art. 253 WE, a w szczególności nie poinformowała skarżącą o stosunku kwalifikacji wygrywającego

oferenta. Zdaniem skarżącej EFSA pomieszała kryteria wyboru z kryteriami udzielenia zamówienia przy ocenie ofert oraz zastosowała kryteria oceny, które nie zostały wyraźnie podane w ogłoszeniu o zamówieniu. Ponadto skarżąca twierdzi, że EFSA popełniła oczywiste błędy w ocenie.

Skarga wniesiona w dniu 17 grudnia 2007 r. — Dominio de la Vega, S.L. przeciwko OHIM — Ambrosio Velasco (DOMINIO DE LA VEGA)

(Sprawa T-458/07)

(2008/C 51/88)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Dominio de la Vega, S.L. (Requena, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci E. Caballero i A. Sanz-Bermell y Martínez)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą był również: Ambrosio Velasco, S.A. (Dicastillo, Navarra, Hiszpania)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji izby odwoławczej OHIM z dnia 3 października 2007 r. (sprawa R 1431/2006-2) i w konsekwencji odrzuceniu sprzeciwu wniesionego przez Ambrosio Velasco, S.A.;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Dominio de la Vega, S.L.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „DOMINIO DE LA VEGA” dla towarów z klas 33, 42 i 43 (zgłoszenie nr 2.789.576).

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Ambrosio Velasco, S.A.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Graficzny wspólnotowy znak towarowy (nr78.147) „PALACIO DE LA VEGA” dla towarów z klasy 33

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu w stosunku do wszystkich towarów, wobec których został skierowany sprzeciw, w klasie 33 i odrzucenie zgłoszenia dla tych towarów

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Błędne zastosowanie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94⁽¹⁾ z uwagi na to, że w przypadku spornych znaków towarowych nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 17 grudnia 2007 r. — Hangzhou Duralamp Electronics przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa T-459/07)

(2008/C 51/89)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Hangzhou Duralamp Electronics Co., Ltd (Hangzhou City, Chiny) (przedstawiciele: M. Gambardella i V. Villante, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 1205/2007 z dnia 15 października 2007 r. nakładającego, w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 384/96, cła antydumpingowe na przywóz świetlówek kompaktowych ze scaloną elektroniką (CFL-i) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i rozszerzającego zakres stosowania na przywóz tego samego produktu wysyłanego z Socjalistycznej Republiki Wietnamu, Islamskiej Republiki Pakistanu i Republiki Filipin, opublikowanego w Dz.U. L 272/1 z dnia 17 października 2007 r., w zakresie w jakim ma zastosowanie do skarżącej,

— obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca chińska spółka wnosi o stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 1205/2007 z dnia 15 października 2007 r. nakładającego, w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 384/96, cła antydumpingowe na przywóz świetlówek kompaktowych ze scaloną elektroniką (CFL-i) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i rozszerzającego zakres stosowania na przywóz tego samego produktu wysyłanego z Socjalistycznej Republiki Wietnamu, Islamskiej Republiki Pakistanu i Republiki Filipin⁽¹⁾, w zakresie w jakim środki te mają do niej zastosowanie.

Na poparcie swego wniosku skarżąca podnosi, że stanowisko Rady, w świetle którego wszystkie CFL-i stanowią ten sam produkt niezależnie od ich żywotności, mocy, powłoki, innych scalonych elementów, długości, średnicy, przekątnej i użytkownika końcowego, jest nieprawidłowe.

Skarżąca podnosi następnie, że Rada dopuściła się oczywistego błędu w ocenie przy obliczeniu marginesów dumpingu, marginesów podcięcia cenowego i wysokości wyrządzonej szkody. Metodologia, za pomocą której dokonano ekstrapolacji danych na podstawie danych Eurostatu nie została zdaniem skarżącej wyjaśniona w spornym rozporządzeniu a Rada powinna była przedstawić stronom dochodzenia jawne streszczenie zastosowanej metodologii oraz przykłady obliczeń.

Ponadto skarżąca podnosi, że jej prawo do zostania wysłuchaną co do okoliczności wyboru analogicznego kraju zostało naruszone, jako że w toku dochodzenia, które doprowadziło do wydania spornego rozporządzenia, nie umożliwiono jej przedstawienia uwag w przedmiocie wyboru Korei w miejsce Meksyku, jako analogicznego kraju.

Ponadto skarżąca podnosi, że Rada naruszyła art. 7, 9 i 21 rozporządzenia podstawowego⁽²⁾ nakładając cła antydumpingowe w sytuacji, gdy nie wymagał tego interes Wspólnoty.

Wreszcie skarżąca podnosi, że Rada naruszyła art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego oraz dopuściła się oczywistego błędu w ocenie nakładając cła antydumpingowe pomimo okoliczności, że skarga prowadząca do wszczęcia dochodzenia nie została poparta przez przemysł wspólnotowy, jako że część producentów wspólnotowych sprzeciwiających się skardze, reprezentowała ponad 50 % łącznej wspólnotowej produkcji podobnego produktu.

⁽¹⁾ Dz.U. 2007 L 272, str. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 56 str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 18 grudnia 2007 r. — Nokia przeciwko OHIM — Medion (LIFE BLOG)

(Sprawa T-460/07)

(2008/C 51/90)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Nokia Oyj (Helsinki, Finlandia) (przedstawiciel: adwokat J. Tanhuanpää)